

مخلوقات زمان های گذشته

نویسنده: وینا پراساد
مترجم: فرید احمد کریمی

آفتاب چند لحظه قبل غروب کرده بود
و جنگل کاملاً تاریک شده بود. یک
موجود بزرگ مانند چلیپاسک در بین
بوته ها پنهان شده بود. از قسمت سر
تا قسمت دم هنوز مثل یک مجسمه
بود. فقط چشم های تیزش حرکت می
کرد و به چپ و راست می چرخید.
وقتی بوی غذای شب می آمد، سوراخ
های بینی اش تکان می خورد. یک
حشره کوچک آبدار!

چلیپاسک غول پیکر آماده شد تا بپرد
که ناگهان

ناگهان زمین غرش کرد و لرزید. حیوانات به هر طرف می دویدند. چلپاسک بیچاره بسیار زیاد افسرده شده بود. با عصبانیت به عقب برگشت تا ببیند چه چیزی باعث این همه بی نظمی شده است. GULP!

یک جانور ترسناک در مسیر جنگل حرکت می کرد. قدش از بلندترین درختان بلندتر بود و پوست آن به اندازه سنگ سخت بود.

وای نی! آیا شکارچی در وضعیت تبدیل شدن به طعمه قرار داشت؟

این یک داستان نیست.

چنین موجودات در حقیقت بسیار وقت
پیش روی زمین زندگی می کردند.
زمان های که هیچ انسان و سگ و
پرنده وجود نداشت.

در بدل آن ماموت ها (فیل های بزرگ
پشمی)، دایناسورها، حشرات بسیار
کلان و حتی موجودات وحشی مانند
ماهی در اقیانوس ها وجود داشتند.
همچنین گیاهانی با ظاهر عجیب و
متفاوت از گیاهان امروزی وجود
داشتند.

چگونه این را بدانیم؟

به خاطر علم. یک شاخه بسیار مهم از علم به نام زیست شناسی دوران قدیم (یا تلفظ-pay-lee-on-tol-oji) باستان شناسی مطالعه گیاهان و جانورانی است که سال ها پیش روی زمین زندگی می کردند. و باستان شناسان دانشمندی هستند که این علم را مطالعه می کنند.

همانطور که ویرانه های یک قصر قدیمی می تواند چیزهایی را در مورد یک پادشاه از گذشته به ما بگوید (مانند تاج و تخت او بزرگ بود یا سلاح مورد علاقه او چه بود)، نشانی هایی در عمق زمین وجود دارد که می تواند چیزهای زیادی را در مورد حیوانات قدیمی به ما بگوید.

نشانی ها به اشکال مختلف به نظر میرسند - استخوان، اثر پا، تخم مرغ، و گاهی حتی بدن یک حیوان کامل که در سنگ نگهداری می شود!

این حیوانات میلیون ها و میلیون ها سال پیش زندگی می کردند، مدت ها قبل از اینکه میمون ها یا انسان ها روی زمین ظاهر شوند! چگونه بقایای آنها پوسیده و خراب نشد؟ و چگونه آنها هنوز حفظ می شوند؟

خوب، وقتی این موجودات مردند و پوسیده شدند، زیر بعضی لایه ها و طبقه های خاک دفن شدند. پوست و گوشت آن پوسیده و ناپدید شد، اما استخوان ها و دندان های سخت به دلیل خاک فشرده باقی ماندند.

تمام این طبقه های خاک به همراه استخوان ها سخت شده و تبدیل به سنگ می شوند. بقایای گیاهی و جانوری که به عنوان اثری در این سنگ حفظ شده اند، فسیل نامیده می شوند.

زمانیکه دانشمندان برای اولین بار استخوان های بزرگی را که در زیر سطح زمین دفن شده بودند کشف کردند، نمی دانستند این استخوان ها چیست. استخوان ها بزرگتر از هر حیوانی بود که تا به حال می شناختند. استخوان های به بلندی تنه درختان، جمجمه هایی به اندازه اتوریکشا، دندان های به بزرگی بسکیت آسکریم و ناخون های مانند چاقو!

آنها استخوان ها را به روش های مختلف پهلوی هم می گذاشتند تا ببینند آیا می توانند یک حیوان را که می شناسند پیدا کنند. بالاخره، همه چیز در جای خود قرار گرفت، مانند یک معما (پازل).

باستان شناسان می توانند از روی اسکلت یک حیوان چیزهای زیادی را بگویند. به طور مثال، اگر استخوان های پاها بسیار بزرگتر از استخوان های اندام پیشرویی باشد، ممکن است این حیوان روی دو پای راه می رفت. دقیق مثل آن موجود بسیار کلان که قبلاً با آن آشنا شده بودیم! آن موجود ترسناک تیرانوسوروس رکس (به اختصار (T.rex) نام دارد.

اگر اندازه استخوان های همه پاها برابر باشد، احتمال زیادی وجود دارد که این حیوان روی چهار دست و پای راه می رفت - مانند دیپلودکس که چهار پای بسیار قوی و یک گردن واقعاً بلند داشت.

فسیل‌های دندان‌های آن‌ها نشانی‌های خوبی در مورد آنچه که موجودات باستانی خوش داشتند بخورند به دست می‌آید. بسیاری از اسکلیت‌ها دندان‌های بلند و تیز داشتند که برای خوردن گوشت خوب است. تعدادی از اسکلیت‌ها دارای دندان‌های هموار، عریض و صاف برای جویدن برگ‌ها و پوست درختان بودند. آنها برای جویدن برگ و پوست درختان خوب بودند. بنابراین، می‌دانیم که دایناسورهای گیاهخوار نیز وجود داشته‌اند!

اما دانشمندان همیشه اسکلیت کامل را پیدا نمی‌کنند. آنها فقط چند استخوان را کشف می‌کنند - یک انگشت اینجا، یک استخوان قبرغه در آنجا، یا شاید فقط چند استخوان از ستون فقرات پیدا شود

تمام فسیل‌ها استخوان نیستند. بعضی‌ها فقط علامت هستند، مثل اثر پاهای که وقتی روی گل نرم راه می‌رویم نشانی آن باقی می‌ماند. دایناسورها نیز اثر پای از خود را نشانی ماندند و قبل از اینکه این آثار از بین برود، خاک با طبقه‌های از ریگ و سنگ پوشانده شد. بنابراین اثر پای‌های آنها برای میلیون‌ها سال دست نخورده باقی ماندند.

در واقع باستان‌شناسان با اندازه‌گیری فاصله بین نشانی‌ها می‌توانند قد حیوان را حدس بزنند. آنها همچنین می‌توانند بگویند که چگونه ایستاده و راه می‌رود.

تعدادی از عجیب ترین آثار فسیلی
توسط گیاهان باقیمانده است. باستان
شناسان برگ ها و گل هایی با شکل
جالب کشف کرده اند که امروزه در
هیچ جا دیده نمی شوند.

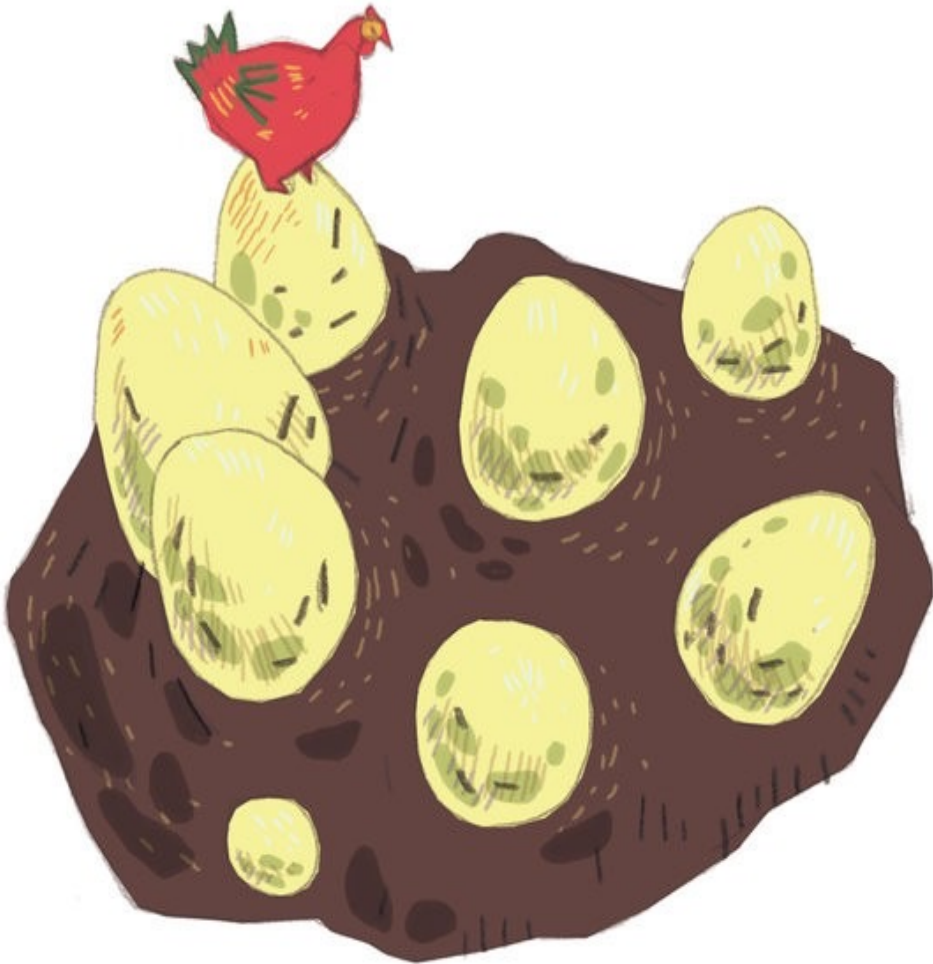
اما جالب ترین نشانی از تمام آثار اینجاست!

آیا کدام نظری دارید که این چه می تواند باشد؟ آیا یک توپ فوتبال است؟ آیا مرمی توپ است؟ آیا تخم مرغ است؟ بیا فرض می کنیم! این یک تخم مرغ است!

یک تخم بسیار کلان فسیل شده است.

دانشمندان تخم‌های کاملی پیدا کرده‌اند که حتی در داخل آن طرح یک چوچه دایناسور از تخم بیرون نیامده است! شاید آنها قبل از بیرون آمدن در یک ریزش زمین یا در اثر آتشفشان دفن شده باشند.

در منگولیا، دانشمندان تخم‌هایی را به همراه اسکلیت یک دایناسور بالغ در حالت حمله کشف کردند. آنها فکر می کردند که دایناسور بزرگ برای چای صبح یک املت میل می کرد، آمده بود تا تخم مرغ را بخورد. نام آن را اویراپتور که «شکارچی تخم مرغ» معنی میدهد، نام گذاری کردند.

به زودی، آنها شروع به کشف بسیاری از تخم های فسیل شده نزدیک به اسکلیت های اوپراپتور در حالت های مختلف کردند. آنها متوجه شدند که این دایناسور والدین است که از تخم های خود محافظت می کند و سعی نمی کند آنها را بخورد! با کمال بی انصافی، نام اوپراپتور باقی ماند.

همانطور که ممکن است حدس بزنید، ما هنوز همه چیز را در مورد این موجودات نمی دانیم. نشانی های زیادی وجود دارد که واقعاً مناسب نیستند، و تعدادی از نشانی ها به اشتباه جمع آوری شده اند. دانشمندان هنوز در تلاش برای کشف آنها هستند.

کندن کاری های زیادی باید انجام شود! آیا خوش دارید یک باستان شناس باشید و به حل تعدادی از معماها کمک کنید؟ منتظر چه هستید؟ بیل بگیرید و شروع کنید!

از بعضی مخلوقات حیرت انگیز قدیمی دیگر دیدن نمایید.

فیل های بزرگ قطبی (ماموت)

این حیوانات مربوط به خانواده فیل ها بودند و (شاخ ها) عاج های آنها به اندازه 15 فوت دراز بودند.

ایکتیوسورها

این موجودات مانند ماهی بودند اما در حقیقت خزندگان بودند که در دریا زندگی می کردند. نام ichthyosaur در یونانی به معنای «تمساح ماهی» است.

سگ های خرس مانند

این حیوانات نه خرس بودند و نه سگ، بلکه گروهی از حیوانات مربوط به خرس و سگ بودند.

سوالات رهنمودی

۱. باستان شناسان چگونه کشف می کنند که کدام جانوران و کدام گیاهان میلیون ها سال پیش وجود داشته اند؟
۲. آیا قبول دارید که باستان شناسی علم دقیقی نیست؟ چند دلیل بگویید.
۳. آیا به باستان شناسی علاقه مند هستید؟ خوش دارید در مورد موجودات و گیاهان قدیمی چه بدانید؟
۴. به نظر شما چرا این موجودات دیگر وجود ندارند؟ چرا حیوانات امروزی منقرض می شوند؟
۵. تصور کنید میلیون ها سال بعد، مردم فسیل هایی از زمان کنونی پیدا کنند. فکر می کنید چه چیزی پیدا می کنند؟ آیا فکر می کنید آنها می توانند به طور دقیق تعیین کنند که زندگی در دهه ۲۰۰۰ چگونه بوده است؟ چرا شما فکر می کنید؟